

hverken V eller K. Næste gang støttede Venstre det, men ikke De Konservative.

Så tænkte vi: Næste gang kan vi da spørge, om de ikke vil være medforslagsstillere, og det gjorde vi så i folketingsåret 1993-94, og da blev det fremsat som lovforslag nr. L 205, og da var både De Konservative og Venstre med, og det var henholdsvis Rønholt og Kirkegaard og Filt Jensen og Anders Mølgaard fra de to partier.

Så havde vi det fremme igen i folketingsåret 1995-96, også sammen med V og K, og det var så fru Eva Møller og hr. Niels Jørgen Langkilde og hr. Jens Vibjerg og hr. Hans Christian Schmidt, der var på sammen med os.

Og derfor vil jeg da spørge Venstre og De Konservative: Hvorfor genfremsætter man det lige pludselig uden Fremskridtspartiet? Er man fornærmet på os?

Der er skiftende årstal og sådan nogle ting, men alle begrundelserne er jo de samme som dem, jeg havde for 10 år siden. Og det er klart, at vi støtter vores eget forslag, så jeg kan da godt blive lidt sur over, at man ikke engang spørger os, for det er absolut Fremskridtspartiet, der har ophavsretten til forslaget.

Addi Andersen (CD):

Når vi bevæger os rundt i landet, nyder vi alle sammen godt af, at planlægningen af det åbne land har været fremsynet og helhedsorienteret. Og for at nå målet: en konsekvent og hensigtsmæssig planlægning, er det nødvendigt, at der tages helt overordnede hensyn i planlægningen.

Planlægningen af det åbne land har betydning for udnyttelsen af landet i en meget lang fremtid, og særligt i de sager, hvor der dispenseres fra de overordnede retningslinjer, skal man være meget sikker i sin sag, for ellers kan man let risikere at gøre varig skade.

Derfor er det afgørende, at de hensyn, der tages i planlægningen, ikke kun har aktuel betydning, men også gælder fremover.

Sådan som planlægningen foregår i øjeblikket, er det CD's klare opfattelse, at amterne netop er i stand til at foretage den vanskelige balancegang på en meget fornuftig måde, og jeg kan derfor ikke se fordelene ved at flytte zone-lovskompetencen over til kommunerne.

Som de andre gange, hvor tilsvarende forslag har været til behandling, må CD også i dag afvise forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Niels Jørgen Langkilde som ordfører for forslagsstillerne.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne til forslaget. Og jeg må sige, at man gør sig anstrengelser for ikke at genbruge motiverne til at afvise forslaget; den kreativitet kan man da roligt tilskrive venstre side i salen: Nu er det opgavekommissionen, vi skal vente på! Men vi har ventet på mange, og vi skal nok også vente på Godot, inden vi får overbevist den side af salen.

Jeg synes, at det, der har været mest slående, er, at vi nu hører den afvisning fra nogle partier, der lige har holdt nogle blændende taler om »Agenda 21« og om, at man skal have tillid til befolkningen i kommunerne og sørge for at komme længst muligt ud i lokalsamfundene, for blup, nu ruller de det hele tilbage og siger: Nej, nej, det var ikke meningen, at det skulle gå så langt!

Man kan også se det, når vi taler om regelsanering, og det her er jo en del af vores regelsaneringspakke, hvor vi kommer med et regelsaneringsforslag hver uge. Og i den forbindelse har der været en ekspeditionsfejl, vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard: Da vi arbejdede med denne sag, var hr. Aage Brusgaards store indsats på det område gledet os lidt af minde, og det er ikke, fordi vi vil holde Fremskridtspartiet eller andre gode folk ude.

Men engang imellem skal man da også kunne glæde sig over politisk tyveri. Vi har f.eks. glædet os over, at den nuværende regering har stjålet mange sikkerhedspolitiske holdninger fra den tidligere regering, og det skal den have tak for. Man kan sådan set ikke opnå noget bedre i politik, end at ens holdninger bliver stjålet af andre og gjort til varemærker for dem, for så har man jo ikke levet forgæves.

Lad mig også sige, at det jo viser, hvor svært det er at komme dobbeltadministration til livs her i Folketinget, for her har vi altså en situation, hvor vi er ude for, at kommunerne og amterne kigger på de samme ting, og det kunne vi altså spare lidt på ved at fritage amterne for de opgaver. Det ville være en lettelse af den amtslige administration.

Jeg har også noteret mig, at der stadig væk er meget forskellige vurderinger af evalueringen af frikommuneforsøgene, for den ene side af salen siger: Det var vel nok dejligt, og det gav anledning til en masse ekstra initiativer, og